

гр. Перник, 20 февруари, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на тридесет и първи януари две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 16/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по протест на районна прокуратура – Радомир, с който иска “обявяване нищожността” на разрешение за строеж, издадено от 18.II.2009 г., от длъжностно лице при община Земен. В протеста се излага съображение, че издаденото разрешение за строеж на подпорна стена е било извън компетентността на издателя, последния не е имал материална компетентност за това и на това основание, издаденото разрешение е нищожно.

Ответникът по протеста – община Земен, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Конституиран, като заинтересована страна – гл. архитект на община Земен оспорва жалбата. Поддържа становище, че е знаел за издаденото строително разрешение и че то е издадено от оправомощено от него лице.

Съдът, като взе предвид становището на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Протестът, като такъв, с който се иска прогласяване на нищожност на административен акт не е ограничен със срок за подаване, прокуратурата може да взема участие в административно производство при условията на чл. 16 от АПК и следва да се приеме за процесуално допустим.

По същество е неоснователен и следва да се отхвърли.

Не се спори, че процесното строително разрешение е издадено от специалист от “АС, ТСУ и БКС” при община Земен на 18.II.2009 г. Самият подпис на лицето е положен строителното разрешение в частта “главен архитект”, което не се спори от никого. Подписът е положен с апостроф, преди титлата на издаващия разрешението. Към делото е приложено пълномощно на гл. архитект на община Земен, от 2008 г., като неразделна част от заповед № РД – 179/28.XII.2007 г. на кмета на община Земен, като от тези два документа – официален и частен може да се прави извода, че въпросното лице подписало разрешението за строеж е надлежно овластено. Това, че на 18.II.2009 г. гл. архитект на общината бил на работа, а специалиста по “АС, ТСУ, БКС” при общината на основание дадено му от кмета на общината овластяване е положил подпис с апостроф на разрешението за строеж по никакъв начин не води до издаден административен акт от орган при липса на компетентност. Разрешението за строеж е издадено от името на гл. архитект, който недвусмислено изразява становище, че самото разрешение е издадено в полза на община Земен за “укрепване на свлачище” и е било необходимо, във връзка с решение на общинската администрация от 2.II.2009 г. – виж протокол № 3 на ОБЕСУТ Земен. Самото разрешение за строеж е издадено “служебно”, което се вижда и в частта му за платена такса, нанесена отметка “сл.”, което обстоятелство следва да се отчете, че то е било необходимо за нуждите на самата община, като дължима инвестиция.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че доводите за спазена процедура, визирана законодателно в разпоредбата на § 1, ал. 4 ДР на ЗУТ са основателни. Цитираната разпоредба не визираща ограничения за главния архитект при предоставянето на негови функции на други длъжностни лица от общинската администрация. В случая, с нарочна заповед, с надлежно упълномощаване тези функции законосъобразно са предоставени на ст. специалист от общинската администрация, издала разрешението за строеж. Компетентността за издаване на административни актове може да произтича от закон /§1, ал. 4, ред. 2007 г. от ДРЗУТ във вр. чл. 148, ал. 2, пр. първо от ЗУТ/ или друг нормативен акт или чрез възлагане от друг орган /заповед № РД-179/28.XII.2007 г., с пълномощно от 9.I.2008 г. – неразделна част от тази заповед/, който притежава първоначална компетентност по силата на закон или друг нормативен акт за издаване на административен акт по определен кръг от въпроси, т. е. така наречените случаи на законно упражняване на "чужда компетентност". Липсата на компетентност, каквато в случая не може да се установи, във всички случаи води до нищожност на административния акт. Да се търси такъв порок като нищожност за това, че имало данни, че гл. архитект е бил на работа, а не е подписал разрешението или да се абсолютизира, че независимо от овластяването, пълномощника е действал при липса на компетентност, защото титуляра на издаване на такива административни актове не е отсъствал е правен *non sense*. Концентрирането на трудов ресурс в такава посока не следва да се коментира, още повече, че за основанията на такова действие е: имало решение на колективен орган на Община Земен, която е инвеститор на укрепителните огради; ако гл. архитект е бил против, има всички основания да търси възстановяване на статуквото по длъжностните си правомощия с предвидени по закон способности. Друго, самото разрешение за строеж е издадено от гл. архитект на общината, а подписа е положен от друго лице на неотменено правно основание. Неоснователно е в тази насока твърдението на протестиращата, че самото разрешение за строеж е издадено от Й. Д.

Изложеното налага да се отхвърли протеста на районната прокуратура, като неоснователен.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ протест на прокурор от районна прокуратура Радомир за обявяване нищожността на разрешение за строеж № 1/18.II.2009 г., издадено от гл. специалист при общинска администрация Община Земен.

Решението може да се обжалва или протестира в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба/протест/ пред ВАС.

Съдия:/п/